

יהודה עמיחי

שְׁלוֹם בֵּר

לא זה שֶׁל שְׁבִיתת נְשֶׁק,
אֶפִּילוֹ לא שֶׁל חֲזוֹן זָאב עִם גְּדִי,
אֶלָּא,
כְּמוֹ בֶּלֶב אַחֵר הִתְרַגְּשׁוֹת ;
לִדְבָר רַק עַל עֲיִפוֹת גְּדוֹלָה.
אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ לְהִמִּית,
לָכוּ אֲנִי מִבְּגֵר.
וּבְנֵי מִשְׁחָק בְּרוּבָה צַעֲצוּעִים שְׂיֹדֵעַ
לִפְתָּח וְלַעֲצָם עֵינַיִם וּלְהַגִּיד, אִמָּא.
שְׁלוֹם

בְּלִי רַעַשׁ כְּתוּת חֲרָבוֹת לְאַתִּים, בְּלִי מְלִים, בְּלִי
קוֹל חוֹתֶמֶת מוֹת כְּבִדּוֹת ; שְׂיִהְיָה קַל
מַעַל, כְּקֶצֶף לָבוֹ וְעֶצֶל.
מְנוּחָה לַפְּצָעִים ;
אֶפִּילוֹ לֹא אֲרוּכָה.
(וְנִעְקַת יְתוּמִים נְמִסְרֶת מִדּוֹר
לְדוֹר, כְּמוֹ בְּמִרוֹץ שְׁלִיחִים : מִקֵּל לֹא נוֹפֵל.)

שְׂיִהְיָה
כְּמוֹ פְּרָחֵי בֵּר,
פְּתָאם בְּכֶרַח הַשָּׂדֶה :
שְׁלוֹם בֵּר.